

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/67/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614205087
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5614205087.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci navrhovateľa Š. Č., F. XX. XX. XXXX, T. A. E., U. XXXX/XX, proti odporkyni Ž. Č., F. XX. XX. XXXX, T. U. XXXX/XX, A. E., v konaní o určenie výživného na manžela, takto

rozhodol:

Návrh sa z a m i e t a .

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, doručeným súdu dňa 04. 06. 2014, doplneným podaním zo dňa 21. 07. 2014, navrhovateľ žiadal, aby súd zviazal odporkyňu s ktorou sú v rozvodovom konaní, prispievať mu na výživu mesačne po 30,-eur. Návrh odôvodnil tým, že býva u svojej matky, výdavky na bývanie predstavujú viac ako dostáva dávku v hmotnej núdzi. Jeho príjem je 61,-eur mesačne, iný príjem nemá a nakoľko mu tento nepostačuje ani na úhradu základných životných potrieb žiadal, aby súd zviazal odporkyňu na platenie výživného.

Navrhovateľ sa na pojednávanie neustanovil, aj keď bol riadne a včas predvolaný, pričom svoju neprítomnosť neospravedlnil. Súd podľa § 101 od s. 2 O. s. p. vec prejednal aj v neprítomnosti navrhovateľa, pričom prihliadol na obsah spisu a súdom vykonané dôkazy.

Odporkyňa s návrhom nesúhlasila z dôvodu, že sama je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi a sama sa stará o tri maloleté deti, ktoré pochádzajú z manželstva s navrhovateľom. Navrhovateľ pritom neplatí ani výživné na deti, aj keď bol na to zviazaný rozsudkom súdu. Uviedla, že navrhovateľ nepracuje a aj v čase keď spolu žili, nemal záujem riadne zabezpečiť rodinu. Za dostatočný príjem pre rodinu považoval to, čo dostávali a nezaujímal ho, z čoho ona zaplatí stravu, oblečenie deťom a všetky ostatné poplatky.

Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že účastníci uzavreli manželstvo druhýkrát dňa 16. 06. 2012. Z manželstva pochádzajú tri maloleté deti a to Š. Č., F. XX. XX. XXXX, E. Č., F. XX. XX. XXXX I. A. Č., F. XX. XX. XXXX. Manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu 10P/39/2014 zo dňa 08. 09. 2014, ktorým súčasne boli všetky tri maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matke a otec detí bol zviazaný prispievať na každé z detí minimálnym výživným, t. j. 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované neploleté dieťa. Rozsudok o rozvode manželstva zatiaľ nie je právoplatný. Pretože navrhovateľ - otec detí, si ani do rozvodu manželstva neplnil svoju vyživovaciu povinnosť k deťom, vedie sa na tunajšom súde, pod sp. zn. 10P/34/2014, aj konanie o určenie výživného k mal. deťom na čas s do

rozvodu manželstva ich rodičov. Aj v tejto veci bol vyhlásený rozsudok na pojednávaní dňa 08. 09. 2014, pričom otec bol zaviazaný prispievať od 03. 06. 2014 na každé z detí minimálnym výživným. Zo spisu 7C/153/2014 bolo zistené, že návrhom, doručeným súdu dňa 27. 06. 2014, odporkyňa (Ž. Č.) žiadala zaviazat' navrhovateľa (Š. Č.) na platenie manželského výživného, pričom rozsudkom 7C/153/2014-37 zo dňa 10. 07. 2014, bol návrh zamietnutý - rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 21. 07. 2014.

Ani jeden z účastníkov v súčasnom období nepracuje. Navrhovateľovi bola priznaná dávka v hmotnej núdzi od júna 2014 po 61,60 eur mesačne. Podľa vlastného tvrdenia a výpovede odporkyne navrhovateľ býva u svojej matky a s odporkyňou nevedie spoločnú domácnosť. Odporkyňa býva s tromi maloletými deťmi v nájomnom byte, za ktorý mesačne platí 137,-eur. Je takisto nezamestnaná a v súčasnom období poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 321,10 eur mesačne (od júna 2010, predtým poberala túto dávku vo výške 364,30 eur mesačne). Okrem toho odporkyňa poberá rodinné prídavky na každé z detí po 23,52 eur (spolu 70,56 eur).

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že účastníci sú aktuálne v rozvode konaní - rozsudok a rozvode manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva a rozsudok o určení výživné k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva doteraz nenadobudli právoplatnosť, ale účastníci sa na pojednávaní v obidvoch veciach odvolania vzdali. Účastníci nežijú v spoločnej domácnosti, pričom ani jeden z nich nie je zamestnaný. V súčasnom období jediným zdrojom príjmu navrhovateľa aj odporkyne sú dávky v hmotnej núdzi. Z manželstva účastníkov pochádzajú deti, ktoré však boli zverené do starostlivosti odporkyne, pričom navrhovateľ si vyživovaciu povinnosť voči deťom neplní. Navrhovateľ nepracuje, pričom neboli preukázané objektívne dôvody (napr. nepriaznivý zdravotný stav a pod.), ktoré by bránili navrhovateľovi pracovať.

Podľa § 75 Zákona o rodine

(1) Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

(2) Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Vzhľadom na zistené pomery a citovanú právnu úpravu mal súd preukázané, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Ani jeden z účastníkov dlhodobo nepracuje - navrhovateľ od 01. 01. 2010. Odvtedy rodina žila len z dávok v hmotnej núdzi, ktoré boli priznané obidvom účastníkom s prihliadnutím na starostlivosť o tri maloleté deti. Po rozchode manželov sa odporkyni čiastočne znížila dávka v hmotnej núdzi, nakoľko navrhovateľ prestal byť spoločne posudzovanou osobou a naopak, navrhovateľovi bola priznaná individuálna dávka v hmotnej núdzi. Odporkyňa z príjmu ktorý poberá, zabezpečuje bývanie, stravu, oblečenie a aj ostatné potreby nielen pre seba, ale aj pre tri maloleté deti pochádzajúce z manželstva. Navrhovateľ si neplní ani zákonnú vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom. Za takejto situácie by bolo v rozpore s ustanovením § 75 ods. 2 Zákona o rodine, aby súd navrhovateľovi priznal voči odporkyni výživné. Neboli zistené žiadne objektívne skutočnosti, ktoré by navrhovateľovi znemožnili zamestnať sa čo aj len v príležitostných profesiách a týmto spôsobom si zabezpečovať prostriedky na obživu. Nakoľko odporkyňa okrem dávky v hmotnej núdzi a rodinných prídavkov, ktoré poberá na tri maloleté deti, nemá iný príjem, nebolo možné zaviazat' ju za takejto situácie na platenie výživného voči navrhovateľovi. Súd preto návrh zamietol.

Ani jeden z účastníkov si neuplatnil právo na náhradu trov konania v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p. Nakoľko odporkyni, ktorá bola v konaní úspešná, zo spisu nevyplyvajú žiadne trovy, súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.